

อนันต์ บังเพนอสมลนทกน... พระเวศจรเขจองค์

นางพระจอมกระตักเจ็ดกน... บันทมลน

บนภะระ... องค์มิ่งน

ก็ทรงขึ้นบังภะระ... เหนือทง

โคตรหบอง... บันทมลน

ให้บรมะสกลก เป็นที่ตักนิกลกโลกโลกา จะขอฝังภาพพจน์บนโดย พระจอมเทพ

ทรงฟังทรงกระสัด กลับบรีพตมีจิตพิศมัย พึงกรวดว่าจิตชอบเกาคอบใจ แต่มี

บอกำทำให้รักตาม ทารวจคินหละเป็นพระบรม ครอบครองพระนิเวศราชะตาม

เกหมีได้นักบองจะตองการ เข็นลาชาตเณลินพระวิชัยตรง บ้างกระสัดขึ้นหัดระวงษ์

พชลิพระพร่องสนองชัย ถึงพระองค์ไม่บระสรงกร่งไกร แต่เข็นเคเวียงชัยสละ

ท้าวอรรค ภาวะคามเลิศวิมล คงนัณเณย ยังนาคะเวก บ่อพิศมะหิเศษ ไชยบารมีเมศ

ปกเกล้าให้ท้าวอรรค จอมณเฑาะว์นรินทร์นคร บังการะสิทธิ์หิเศษนามผดวเรศ กระจอร์

เคศของฮาดคงราชะศรี พังสุนทรวรารักษ์ ึ่งทอปปชะราชักกระสิทธิ์ภักดิ์ แก่กอร

ท้าวอรรคเป็นปกร ประเดียนนี้มี ฝ้ายเกาเส้ากักคิกกระวรรณ จ้าวขบไชย

ที่บนโดย ให้กั้นคงชีวิตตามผล จักได้ทวีศพลเท้ากว้างใหญ่ เกยัคติยศจะปรากฏ

กระตักผวาว

ไปปกเกตุค่านอยบึงกรุงใหญ่

จะทาบทิศตรงทุกทิศ ไปแปด

น้ำขงไซ้ผ้าทอ

ทูลเกล้าฯบรรทมจากพระที่นั่ง

ทงจะเข้มนมกล่หัดถึ ก็พร้อมท้าว

โดยกระบวนโยก

คอยพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

บ้างพระอินทร์ประจักษ์จากตึก

ผวาวช่วยองไอรคบ

กบทั้งสองราชเลขา

ขึ้นทรงพระยาไวยะเรศกวัด

เมกเหาะวิเวกนบภากษ

นำเสด็จลิ้นลาตท้าว

ให้ทบหน้าไปกทงเค็ดท

เรววิเพหนึ่งภยภกพค คชะสารลขยตะงานมถิวพท งามละงาไมถิตีกระตค งามพะ

หนพละแพงแลเยยิตยค ถึงแกรเข้าพระนุกพระนมไพร ถึงนี้เวททอกพระเนกภษการ

มนโหถันไม่มีที่เปรยบไค คประสาธกิจคณเฑียรโลก จำเอนการพันเป็นชวนท ควร

ไม่ครองทำทคละมิต ทำเรยิจคหลงโศปคณเฑียรโลก กิจที่พิคใจคคแต่ฉันทก จึงต้อง

เลียบภภาเพระชาทรว ครคพทกคบพะณโอยะเรษ คณเฑเณคมีคะงานมถิวมารละวรว :

ดอปลงกม ประทับเกยถาวร เลิศวิทกหลังชัตกนระเชนร พระปิตรงแม่ของนระกาย

ภช พระหน่อมหากกรกมพระแสงษร กรมเลศวิตรงทำเป็นาร กภยกรมมายัง

ทองพระโรงพลัน ครนมาถึงเตคณังบนองษร กรมกระตคภยระเมกสละไมษรร นอมประ

นคกคะติชัตกน มาตะยาแนนนนประณษร อักองคะมเหสีทองสวาท สุนงนาค

ทิทภยภกสละมอน มาพรอมภกมอยแม่เจ้านะคอน ปิดคัรทคภยพระปิตรง

มาเสนาบดีท่าพระหาร ราชการณะคอนหะระมิตี ขอถวายพระพรทรงทนต์พณีย์ เป็นเกือก
 ของรองทูลฉนวนนทาย ทรงเคาทอดพระเนตรนางกระตัก งามจำวัดดัดแคงกับแสง
 ฉายย นวลละอองผองผิวพณะราช ทั่ววรารายเฟื่องพรอมตะมอมคม ควบกับของ
 โอรสเภาละลิก เป็นชิ้นปักครองปรางค์พระนม แหม่มขอยไถ่หากหน้าชม หาระ
 ยาดงงามสมกระตักวี ฝืนคพลทมิฬราชะองกร แก่ไถยะเมกผุภกรกรุงศรี เภาขอบ

ใจทรนุกที่รักดี ให้ทักทวนรียกพัน จะอับพีเตกให้เป็นเอกธูณงนาค ครองประ
ลาภกล้วยเหมือนพวงวั้น กบลดกรก หักจากหน่อพระนริน สมจินตะนาหงคังทำนง
คำรักพสกนธ์เรียกนงเข้ามกอด
ระทวยบทก บิตรกรรเจ้าเททวงศา
ละเนหา คอเมื่อไรทำเร็นไววทะนา จึ่งจะรบชวนศกไปทหนี แลวสังโภยะเมกจอม

กระดก อย่าไทมะนัคเภาะกลบไปกรุงศรี ทารกษัตริย์ให้ฟัก ครองปรีชาเร็น

ลูกตะถาวร อักทมิบิจังจะมีภชะการกรมศิลปากร ขอบยอกเภาะมารยนิณสมอน ไปอปปพิเลก

เปนเอกพระณะคอร อย่าถาวรจงอชคชกร ออมกระสตรปสังผวิเสต ซื่อพระเตก

ปรกชบทะษี จากพลพะหลโยธ เลตจพนอิถึงเวียงไซ พระท้าวภักคอบ

จะปลง จิตมาจะล่ำบกหาควนไม่ เทกบโอรกษระคตาคด ปัดใจก็จะถึงพระ

คณะคุณ ทาแล้วชวนตามใจรทราช ภาระยากคงพระยกเกรียร ก็เลิกมาขึ้น

เกษมณชน เหาะรอนเรวระวิ ทมิลปารม สักขีพิศเวตเวียงถก คงปร่มจก

กฤคคณเลห งามนิโยรทราชวิริณ งามภูมารถสงมทรมลิกทา สักกระดก

รับวระระเทคเหิน แลทำเร็นมาโนหคณมระวิทา ทามถึงขอรเขาเจ็นเน็นวันนา

ภอสุวิยาเลียบถบยคนธร กมาถึงพระราชะนีเวต ผวเวตเส็นสคตละไมษร

บรรดาพระโอรสและพระธิดา
พระราชนัดดาและพระอนุชา

ทั้งพระโอรสและพระธิดา
พระราชนัดดาและพระอนุชา

ทั้งพระโอรสและพระธิดา
พระราชนัดดาและพระอนุชา

ทั้งพระโอรสและพระธิดา
พระราชนัดดาและพระอนุชา

ทั้งพระโอรสและพระธิดา
พระราชนัดดาและพระอนุชา

แสงให้ เหมวักคิทยพ็อทยไป บิมประหนึ่งระบนโลฬปภพภ เทคชะโนะก
เป็นถึงเช่นนี้ ๕ ทงแต่โลกิกกับแสงเท เก่งลงให้แจ้งวันยา พระนตไป
พบเงาแห่งใด บ้างพระปิ่นจากกระป๋องพระเจดีย์ ประนตเกดทลพ้องสนของเง
ถึงภยะเมกสะกคไป วนกลบโคกกันมั่งคอง บงณะคอน เพาะบนยาที่กรทลนร
ประวิบักตอวิคตคยฤทษ ทะทาไม่ถูกรักจากมวยมอน พระมารถอวทไหญะ

บอระลักษ์ในเสียบา ^๒ จมลีรีเยเอภาทอไทย ^๒ แลระวาทนุชนองทอง

พระไท นางตโกลเตนทาพระ ^๒ พระไธบ้อมจุมพิทขนิทนารถ ^๒

ควงระวาทคั้งเกลาพเจ้า ^๒ พระไธบ้อมจุมพิทขนิทนารถ ^๒ กระเลม

ศรีสุกตมพ้อม ^๒ แลระวาทคั้งเกลาพเจ้า ^๒ พระไธบ้อมจุมพิทขนิทนารถ ^๒ พระทรงพรก

ธอตุกตเนทา ^๒ ครนบายททยแลงลีรีเย ^๒ มาแม่พระบิศาขลน

๒
เทววัตถุเตรียมพะพนพละหาร

จะคืนสะเทียรนักพะเนียดบุรีศรี จันทรง

รถจอดกันให้ทันที่

ต้นแดงศรีวิชัย

ลงเลาขาวนวลสองตบงนภทร

กบฏเขมร: ราชโอรสสุโขทัย

ຈັດຈັດມາມາມະສາສາ

แผ่นพระลิตกาทายังกุติ

ครั้นถึงจึงประณตบศุทระแรก

กรมการปกครอง

กตบถนพระ

วิมลบุณทิ

หอสมุดประจำโรงเรียน

กบตงไธรภวาทลิว

ค.ป.ค.

นักจะเรศราชะถาร แท้ดอดมออบบักกิจการ " เกล็ดอกจะเก็คเพทถาร

อะริณะโภย พระองจงอยู่บอระ นีภชทกกระเสมลีขามี่ไคย

ทำนิภชทกแก่พระบาทไกล ฤทธาโธภพวิภูพระลีทา พระทรงบารพ

ถารกรงกระลักร ไทมะนัคคัยความเสนทา ทังธไลในภชทิก

พระลีทาอาวอนรอนฤโท จังกรษว่บ่อพิคจะคีนสะถาร ควนไปให้ล

ถนนไม่คดเคี้ยว รถมชอบบรรทุกวงแหวนทอง ถึงพิศพลึงยังเรือท่าฉลอมที่ จงก

โทษไปรูกออรออรณเหมือนเหมือนกับนกทันตะฤๅษี ด้วยกำพร

บิณฑลณี อย่างไ้มีจึงเคียดเคียดกับคน นิญาบารตะนองสารพระฤๅษี

โยมไม้มิลงเกียดเคียดคนเหมือนยังบอกเกียดในครน เล่ม

กับกับภษะกุมาร ผ่ายพระยอดเขาเม้งวี่มละโฉม โสกลโถมละห้อยจิต

คิดลงสาร

ก็คบกับบาทาพระอาจารย์

ยุบพระมารภักดิ์พระนันทน

จะหากพสกพรคบิคุเรศ

คงจะเลิกจากบาจะฮาลัน

จดเล่าเลียงรักษา

ในตารัน

ถนอมจวนหมี่ให้

แต่ยังเขมมารนเทาทำเรณูรูป

หมี่ไก่อ้อยู่แทนพระคนนัใจทนาย

จะทำหากพสกพรษกระจกกรทนาย

โฉมฉายคอบนอุทาเขตทนาย

พระนักลิตพลอบประเดิมโฉมเฉลา

จวนเซ

แม่อย่าทรมานแสงตน

เขาจะเป็นปิ่นดุกองนางทำนุ

จงฝากทว

ทรมานพระพี่ยา

อีกของชลนิกบิตาเรก

เจ้านี้ก็ทักบังเกียเกกเกก

เจียมตัวกลัวพระราชอาญา

คำพูดของพ่อไปงติ

หักกระต๊อบังโคม

กมเกษ

รับพอรบิตาเรก

พระราชนิ

ก็จ้อรจันจากคั่นทะเลกฏี

พระ

มุนีตามลงควยเมศ

ครั้นถึงที่ประชุมจตุรง

หัตถะจกกลวิงเป็น

ทบนา ทรงภรรคทองดองศา กับพระภชทิตานวนอนนง บิด

เรศทรงภรรคแก้ว ความแหว่แปลมพดามงามระหง กับดองมเหสี

ลือวง ถึงให้เด็กจกทรงจระลี ไซยประวคเชฐลิตริทธีรณ ทรงพพมา

คนทั้งดองยี่ เคียงภรรคนองทองศา หอแรงรีบไยทีลีนลามา

กฤษณครนสนนคงพงพะนัค ผ่งลัคคีนพรทกคทา ปักลิ้นปี่นรอน

ควยวิทธิไตร

ทงมเรจางมะหิงละมมมท

โลพิคาคละกคทมิ

หนี่ไค

เฮาเปนภักษหารล่ำ

จนมไกลพะหลพะโยที

ะ

เหนแนนอติเยียคยัคทังพงไฟ

กระล็กภองโคไปเหนนี้

จะบังกาย

แอบกรคะที

ไคทีจะจับกั้นไค

คิคแล่วภยพระเวคกำบังกาย

แก้สมอขั้วริมทชบพะเนลน

เหนพระจอมไมลิกวิทธิรณ

ลัทธิคปนรท

ทรงอะลังกา

กับยุพินบินออกตะขาเบต

คงอักษรเทเวศในกิ่งเงา

จนยักเพงพิศทักในยะนา

ออนเอน

คงฉายผางามแม่มด

เล่นกับนบนาพระบุตร

ดรรบถางอ้อระชอน

ทลงที่แนบจะเรื่องวิหิตไกร

ชรอขบชาติเฉลิมพระเกียรติ

วันนี้จะลบกเมียบไปไหน

เป็นบนนภเทहनของก็ตองใจ

จะภาไปบ่งเนียรจกกระวาท

คิดแล้วอะลี้รัก

ภยเวศ อนุวิเสศวิทธิแสงกำหนดแห่งการ

ให้บังเกิดเป็นอายุภคการ

เลี้ยงสละการถึงจนสละทอนคน

มีคพาวันนาระหง

ทั้งพระ

สละการกาย

จึงทรงสั่งให้

รศกภาพระทับใจพระไชยพลาญ

บนคาทลลอมระวงนงนวม

บางที

หรือ

อะลุนีคะนองสาย

พื้รณปภย

พระบรมมหาราชวัง

ให้วงงเยนจรร

อยู่ริมทหารลาชลลภอนนทพ

มณฑลกองไฟโดยอักษะ
ครมแปลกนเมภาที่ทักษิณ
กองรอยกองการ

เวนเกนทามปัทม
ตามทนายของเกรก็ไกรทรา
ผ่ายอะสรุภมพน

ทันนระง
สมทงมุงมกบรชระ
เห็นทบบบยงสิงเขต

อักษุภราชเวทวิเสคมล
พระสรณมณะนารถประสาคให้
บักใจเก็ช

พยุพยบผล
ทกตองกาภพลาพล
เนาวะสภานเลี้ยวสะหของพอง

